

٩٠٠٩٧٢٢

بۇغىزىغا

رینا تىلگى

ترجمەی هدا نژاد حسینى
ویرايىش نىيما م. اشرفى

www.Ketab.ir

ادامە

واحد كۈدگۈ

نۇدۇن اظراف

سرشناسه
عنوان و نام پدیدآورنده
مشخصات شعر
مشخصات ظاهري
شايک
وضعیت فهرست‌نویس
پادداشت
موضوع
شناسه افزوده
ردیه‌بندی کنگره
ردیه‌بندی دیوبین
شماره کتابشناسی ملی

ادame

روایت‌تصویر

لبخندها

ریناتا کمایر
ترجمه‌ی هدانژاد‌حسینیان
ویرایش نیمام. اشرفی

طراحی جلد: محمد رضادو
طراحی صفحات داخلی: مریم سامانی
بازبینی نهایی متن: فاطمه ستوده
چاپ: کاج
صحافی، نمونه
شایک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۴۸۰-۹-۶
چاپ دهم: ۱۴۰۳-۰۰۰۱ نسخه
قیمت: ۳۶۸.۰۰ تومان

نشر ادامه چاپ سوم

همه‌ی حقوق چاپ و نشر این اثر برای «نشر اطراف» محفوظ است.
هرگونه تکثیر، انتشار و بازنویسی این اثر (چاپ، کپی، صوتی، تصویری، الکترونیکی)
بدون اجازه کتبی ناشر ممنوع است.
نقل برش‌هایی از متن کتاب با ذکر منبع آزاد است.

تهران، خیابان میرداماد، خیابان مصدق جنوبی، کوچه‌ی تابان، پلاک ۱۱، واحدا
تلفن: ۰۲۹۰۷۹۷۵

چرا داستان‌های کوچک زندگی شما مهم هستند؟

کتاب‌های رینا تلگماد، آنه سه واقعی بچه‌های معمولی با زندگی‌های معمولی را تعریف می‌کنند. همان ماجراهای عادت که ممکن است در زندگی هر نوجوانی اتفاق بیفتد. پس چرا بچه‌هایی که به داستان‌های ساده و ایرقه‌مان‌ها و اتفاق‌های هیجان‌انگیز عادت کرده‌اند، داستان‌ها و تصویرسازی‌های ساده‌ی او را دوست دارند؟ یا باید در حرف‌های خودش دنبال راز جذابیت کتاب‌هایش بازدید.

خاطرات بچه‌های مهم است

رینا از همان کودکی قصه‌های واقعی را دوست داشت. کتاب محبوبش خاطرات نوجوانی بورلی کلیری، نویسنده‌ی مجموعه معروف رامونا بوده. خودش مد گرید «خواندن خاطرات واقعی کودکی کلیرلی برایم به اندازه‌ی خواندن داستان‌هایش جذاب بود. به نظر من خاطرات مهم‌اند. فکر من کم خاطرات خیلی خیلی قدر تمندند». خاطرات راهنمای او برای نوشتن شدند. لبخندها را بر اساس خاطرات واقعی خودش از ماجراهای دندانپیشکی و ارتودننسی نوشت «چهارسال و نیم جراحی‌های مختلف و کلی سیم و کش و پیچ رادردهان و سرو صورتمن تحمل کردم تا دوباره یک لبخند معمولی داشته باشم.» در کتاب خواهرها هم خاطرات قهر و آشتی‌هایش با خواهرش را تعریف می‌کند و در کتاب دلهره‌ها صادقانه و صمیمی از ترس‌ها و دلشوره‌های دوران بلوغ خودش را برایمان می‌گوید. رینا دوست دارد بچه‌ها با خواندن کتاب‌هایش بفهمند که داستان‌های معمولی زندگی‌شان خیلی مهم است.

مشکلات بچه‌ها مهم است

تلگمایر در کودکی کتاب‌های را دوست داشت که به او کمک می‌کردند مشکلاتش را حل کنند، مثلًاً کتاب‌های چگونه با همسایه‌هایتان مودبانه رفتار کنید یا چگونه با بزرگ‌ترها صحبت کنید. او فکر می‌کند بچه‌ها هم مثل بزرگ‌ترها مشکلات خودشان را دارند و باید یاد بگیرند به شکلی مسائل زندگی شان را حل کنند. آن‌ها هم باید مثل بزرگ‌ترها پذیرند بعضی چیزها را نمی‌شود تغییر داد و باید بتوانند با وجود آن مشکلات خوب و خوشحال زندگی کنند. تلگمایر در کتاب‌هایش داستان مشکلات خودش را تعریف می‌کند و نشان می‌دهد چطور از پس آن‌ها برآمده است. او این مشکلات را آن قدر خوب تعریف می‌کند که بعضی بچه‌ها فکر می‌کنند، همسن خودشان است «بچه‌هایی که کتاب‌هایم را می‌خوانند، وقتی می‌فهمند من می‌چهل ساله‌ام تعجب می‌کنند. به من ایمیل می‌فرستند و خیلی‌هایشان می‌پرسند «این‌ها واعباً را - اتفاق افتاده؟ واقعیه؟» یا برایم می‌نویسند «من معمولاً کتاب دوست ندارم اما کتاب‌های شماره دوست دارم.» خیلی‌ها هم بعد از خواندن کتاب‌های من تصمیم می‌گیرند داستار خودشان را بنویسند. برای من داستان‌های زیادی از رفتن به دندان‌پزشکی یا ماجراهای بیکار که برایشان اتفاق افتاده می‌فرستند.»

نوشتن خاطرات مهم است

ربنا خاطراتش را خیلی دقیق تعریف می‌کند. لباس و مدل موی همکلاسی‌ها و ظاهر اتفاق و کلاس و دیوارهای مدرسه‌اش را با دقت و برهه‌بینی کاغذ می‌آورد. ربنا تلگمایر یک عادت قدمی دارد که کمک کرده دقیق باشد و خوب - و، برش را بینند: از یازده تا بیست و پنج سالگی تقریباً هر روز ماجراهای روزانه‌اش را در دفتر خاطراتش به شکل کمیک می‌کشیده «نه ساله بودم که کمیک‌ها را در روزنامه دیدم و خوش آمدم. اوین کمیک‌هایم را کلاس پنجم کشیدم. به ابرقه‌مان‌ها هم اصلاً علاقه‌ای نداشتم. کمیک‌هایی می‌کشیدم که به زندگی خودم مربوط بودند. از نوزده سالگی هم شروع کردم به نوشتن داستان‌هایی کوتاه از زندگی روزانه‌ام، درباره‌ی نفراتم از پیشه‌ها، اتفاق‌هایی که در دانشگاه می‌افتد، مهمانی‌ای که رفته بودم، چیزی که آن روز از سوپرمارکت خریده بودم و قصه‌هایی از بچگی‌ام.»

تصویر مهم است

بچه‌ها از تصویرهای ساده ولی شاد و پرانرژی کتاب‌های ربنا خوش‌شان می‌آید. طراحی‌هایش ساده ولی ماهراوه است. جمله‌هایش راحت خوانده می‌شود. رنگ‌های گرم و صدای مخصوص کمیک‌ها به تصویرها انرژی می‌دهند. شهر و خیابان‌ها خیلی خوب

نقاشی شده‌اند. از همه مهم‌تر این که این تصویرها ناراحتی و نگرانی و لذت و شادی رینا در داستان را به خوبی نشان می‌دهد. ریناتلگمایر می‌گوید «بعضی‌ها می‌کنند داستان‌های مصور ارزش ندارند. از معلم‌ها و پدرها و مادرها شنیده‌ام که وقتی بچه‌های شان کتاب مصور می‌خوانند، فکر می‌کنند آن‌ها دارند وقت تلف می‌کنند. بعضی بزرگترها متوجه نیستند که کتاب مصور می‌تواند بسیار بالارزش باشد. برای دخترها که دیگر اوضاع بدتر است. بارها شنیده‌ام می‌گویند «دخترها که کمیک نمی‌خوانند». هر ماه ده‌ها نامه از پدرها و مادرها، معلم‌ها و کتابدارها به من می‌رسد که فلان بچه اصلًاً کتاب نمی‌خواند اما از وقتی کتاب‌های مصور خوانده، کتاب‌های دیگر را هم با شوق می‌خواند. بله، کمیک‌ها قادرندند.»

لبخندیدم است

رینا در کتاب‌هایش از مشکلات، ناراحتی‌ها و ترس‌های نوجوانی اش حرف می‌زند ولی بلد است آن اتفاقاً هم اصطلاحی تعریف کند که در پایان شادی را به صورت بچه‌ها بیاورد. او لبخند را فراموش نمی‌کند. «الآن خیلی بهتر می‌دانم که می‌خواهم با کتاب‌هاییم به بچه‌ها چه بگوییم؛ این که همه با کمی حرف زدن و محبت می‌توانند کسانی را پیدا کنند که علاوه‌های مشترک زیادی، افهم داشته باشند؛ دلم می‌خواهد به بچه‌ها بگویم اوضاع بالآخره خوب می‌شود.»

درباره‌ی نویسنده و تصویرگر

ریناتلگمایر در سال ۱۹۸۴ می‌باشد. او سیسکو بزرگ شد و بعداً به نیویورک نقل مکان کرد و آنجا در یک تصویرسازی خود را از دانشگاه هنرهای تجسمی تجسس نمی‌نماید اما خالق اثر «لبخندیده»^۱ و «خواهرها»^۲ است. کتاب لبخندیده با کمی بر اساس خاطرات کودکی خودش نوشته شده، به نظران پر فروش ترین زندگی نامه‌ی مصور در نیویورک تایمز برگزیده شد. از دیگر جایزه‌های این کتاب می‌توان به جایزه‌ی ویل آیزن برای بهترین اثر نوجوانان و نشان گلوب-هورن بوسنون اشاره کرد. او همچنین خالق کتاب دراما^۳ از کتاب‌های پرفروش نیویورک تایمز و یکی از ده کتاب مصور برتر نوجوانان یالسا است. رینا همچنین تصویرسازی مجموعه کتاب باشگاه پرستاران بچه^۴ را نیز داده که این مجموعه نیز در لیست برترین کتاب‌های مصور نوجوانان یالسا انتخاب شده است.

1. Smile!

2. Sisters

3. Drama

4. The Baby-sitters Club

یادداشت نویسنده

از کلاس ششم که دندان‌هایم را خرد کردم، همیشه داشتم برای همه تعریف می‌کردم که ماجرا از چه قرار بوده است. این ماجرا پر از پیچ و تاب‌های عجیب و غریب است و اکثر اوقات باید می‌گفتم «حالا صبر کن، بدتر هم می‌شے!» بالاخره به این نتیجه رسیدم که واقعاً باید همه‌اش را بنویسم. چند سالی بود که داستان‌های طنز کوتاه می‌نوشتم ولی ماجراهای دندانم به نظر گزینه‌ی خوبی برای یک داستان روایی طنز طولانی تر می‌آمد.

سال ۲۰۰۴، از هر دعوت شد تا در یک وب سایت طنز، Girlamatic.com، مطلب بنویسم و تصمیم گرفتم که بخنده‌های بعنوان طنز آلاین هفتگی بفرستم. همزمان روی مجموعه‌ی مصور باشگاه پرستاران بچه‌ی انتشارات اسکولاستیک کار می‌کدم. برای همین این دو پروژه همزمان شکل رفته‌اند. تاریخی چهارمین کتاب از مجموعه‌ی باشگاه پرستاران بچه را تمام کردم، صد و بیست صفحه از کتاب لبخنده‌ها را کشیده، مرتب کرده و روی سایت گذاشته بودم!

تا زه و قتنی داستان را می‌نوشتیم و می‌کشیم، انسان خاطراتوم را مرور کنم و به بعضی از تجربه‌های تلخ‌ترم بخندم. ماجراهایی که باد داشتم، اصلاً خوشایند نبودند ولی زنده ماندم تا ماجرا را تعریف کنم و بعد از آن آدم قوی بزیم. زمانی که از خواننده‌های لبخنده‌ها بازخورد گرفتم، باورم نمی‌شد که این همه آدم داستان‌های دندان‌پزشکی مشابه من داشتند! فرآیند نوشتن کتاب لبخنده‌ها برای من دل‌آغاز بود و باعث شد با بسیاری از اقوام ارتباط برقرار کنم. از این بابت خیلی خرسحال.

با این که الان لبخندم عادی است، اصلاً بعید نیست که رانیند هم ماجراهای دندان‌پزشکی دیگری داشته باشند. راستش من از دندان‌پزشک‌ها و کار دندان‌پزشکی نمی‌ترسم. من به دندان‌پزشکی و تأثیر مثبتی که می‌تواند در زندگی آدم‌ها داشته باشد ایمان دارم. اگر بخواهم نیمه‌ی پر لیوان را بینم باید بگویم که به جز همه‌ی کارهایی که روی دندان‌های جلویی‌ام انجام دادم، از سن شش سالگی به بعد هیچ پوسیدگی‌ای نداشتم!

از این که کتابم را می‌خوانید بسیار ممنونم.

رینا

